

După melci

Ion Barbu

Dintr-atatia frati mai mari:
Unii morti,
Altii plugari
Dintr-atatia frati mai mici:
Prunci de treaba,
Scunzi, peltici,
Numai eu rasad mai rău
Dintr-atatia (prin ce har?)
Mă brodisem sui, hoinar.

Eram mult mai prost pe-atunci...

Când Paresim da prin lunci
Cu pietrisul de albine,
Ne parea la toti mai bine:
Tanci ursuzi,
Desculti si uzi
Fetiscane
(Cozi plavane)
Infasate-n lungi zavelci
O porneau în turma bleaga
Să culeaga
Ierburi noi, craite, melci...

Era umed la bordei
Si tuleam si eu cu ei.I

Tot asa o data, iar,
La un sfant prin Faurar
Ori la sfintii Mucenici
Tarla noastra de pitici
Odihnea pe creasta, sus,
- Eu voinic prea tare nu-s.
Rupt din fuga
Subt o gluga
De aluni, pe buturuga
Odihnii
Si eu curand..

Vezi, atunci mi-a dat prin gând
Ca tot stand si alegand
Jos pe vraful de foi ude
Prin lastari si vrejuri crude,

S-ar putea să dau de el,
Melcul prost, incetinel...
In ungher adânc, un gând
Imi soptea ca melcul bland
Din mormant de foi, pe-aproape
Cheama Omul să-l dezgroape...

Si pornii la scotocit
(Cu noroc, căci la-m gasit)
Era tot o mogaldeata
Ochi de bou, dar cu albeata:
Intre el si ce-i afar'
Strejuia un zid de var.
-Ce să fac cu el asa?
Să-l arunc nu îmi venea...
Vream să vad cum se dezghioaca
Pui molatic, din ghioaca :
Vream să vad cum iar invie
Somnoros, din colivie...

Si de-a lungul, pe pământ
M-asezai cuacest descant :
- "Melc, melc,
Cotobelc,
Ghem vargat
Si ferecat;
Lasa noaptea din gaoace,
Melc natang si fă-te-ncoace
Nu e bine să te-ascunzi
Sub paretii grei si scunzi
Printre vreacuri cerne soare,
Colti de iarba pe razoare
Au zvacnit iar muguri noi
Pun pe ramura altoi.
Melc, melc,
Cotobelc,
Iarna leapada cojoace
Si tu singur în gaoace!
Hai, iesi,
Din cornoasele comesi!
Scoate patru firisoare
Stravezii, tremuratoare,
Scoate umede si mici
Patru fire de arnici;
Si agata la festile
Ciifulite de zambile
Sau la fir de margarint
Inzauatul tau argint...

Peste gardurile vii
Dinspre vii,
Ori de vrei si mai la vale,
In tarlale
-Tipareste brau de bale..."

Dupa ce l-am descantat
L-am pus jos
Si-am asteptat...

Inserase mai de-a bine
Crengi uscate peste mine,
Bazaind la vantul stramb
Imi ziceau rastiti din dramb...

Nazdravana de padure
Jumulita de secure,
Scurt, furis
Inghitea din luminis.
Din lemnoase vagauni,
Capcauni
Ii vedeam piezisi cum casca
Buze searbade de iasca;

Si intorsi
Ochi bubosi
Innoptau sub frunti pestrite
De parose
Si barboase
Joimarite.

Si cum stau sub vant si frig
Strans carlig,
-Iscodind cu ochii treji
Mai de sus de brana, drumul
Unde seara tese fumul
Multor mreji;
De sub vreascuri vazui bine
Repezita inspre mine
O gusata cu gateji.

Chiondoras
Cata la cale:
De pe sale,
Când la deal si când la vale,
Curgeau betele taras.
Iar din plosca ei de gusa
De matusa

Un taios, un aspru: hârrsi..

Plans prelung cum scoate fiara,
Plans dogit,
Când un sarpe-i musca ghiara,
Muget aspru si largit
De vuia din funduri seara...
-Mi-a fost frica, si-am fugit!II

Toata noaptea viscoli...
Inca bine n-ajunsesem
Ca porni duium, să vie
O vifornita tarzie
De Paresemi.
Vântura, stârnind gâlceava
Alba pleava;
Si cadeau si maruntei
Bobi de mei...
(Ningea bine, cu temei).
In bordei
Foc vârtos mânca napraznic
Retevei.

Pe coliba singur paznic
M-au lasat c-un vraf de pene...
Rar, le culegeam alene:
Mosul Iene
Razbatea de prin poiene
Să-mi dea genele prin gene.
Si trudie,
Langa vatra prigonit
Privegheam prelung tăciunii...
Umbre dese,
Ca paunii,
Imi roteau pe hornul sui
Leasa ochilor verzui.

Si-mi ziceam în gând:
"Dar el,
Melcul, prost, incetinel?
Tremura-în ghioaca, varga,
Nu cumva un vant să-l sparga:
Roagă vantul să nu-l fure
Si să nu mai biciuiasca
Barbi de muschi, obraji de iasca,
Prin padure.
Roaga vantul să se-ndure"

De la jarul straveziu,
Mai tarziu,
Somnoros venii la geam.
(Era-înalt, nu ajungeam.)
Dar prin sticla petecita,
Dar prin ghiata încâlcita,
Fulgera sul lung de har,
Prapadenia de-afar':
Podul lumii se surpase
Iar pe case,
Pana sus, peste colnic,
Albicioase
Ori foioase
Cadeau cepi de arbagic.

Viu îmi adusei aminte.
Ce-auzisem inainte,
De o noapte intre toate
Urgisita,
Când, pe coate,
Guri spurcate
Suflă vapt
Să dărâme
Din pământ...
Când, pe-un sloi, rupând din pita,
Baba Dochia-învălită
Cu opt sarici
Sta covrig,
Sta, îngHITE
Si sugHITE
Si se vaicara
De frig.
- Hei, e noaptea-aceea poate!

Inapoi
La fulgii moi
Cumpenind a somn, pe coate,
Cu tot gandul, sus, la-el,
Soptii:
"Melc incetinel,
Cum n-ai vrut să iesi mai iute!
Nici vifornită, nici mute
Prin paduri nu te-ar fi prins...
Iar acum, când focu-i stins,
Hornul nins,
Am fi doi s-alegem pene
Si alene
Să chemam pe mosul Iene

Din poiene,
Să ne-nchida:
Mie, gene;
Tie,
Cornul drept,
Cel stâng,
Binisor,
Pe când se frâng
Lemne-n crâng,
Melc natâng,
Melc natâng!"III

Dintre pene si cotoare
Gata nins,
Cum mija un pic de soare
Pe întins
(In câmpie
Colilie
Razboind cu lunecusul
Din tăpoi saltând urcusul),
Inaltat la dâmbii prinsi,
Mă-intorsei subt alunis,...

Il zarii langa culcusu-i
De frunzis.
Era, tot, o scorojita
Limba vanata, sucita,
O nuia, ea un hengher
Il tinea în zgarzi de ger!
Zale reci,
Aspre benti ce se-întretaie,
Sus, pe vreascurile seci,
Il prindeau:
O frunza moarta, cu pastaie.
Si pe trupul lui zgarcit
M-am plecat
Si l-am bocit:

- "Melc, melc, ce-ai făcut
Din somn cum te-ai desfacut?
Ai crezut în vorba mea
Prefacuta... Ea glumea!
Ai crezut ca ploua soare,
C-a dat iarba pe razoare,
Ca alunul e un cantec...
- Astea-s vorbe si descantec!

Trebuia să dormi ca ieri,

Surd la cânt si imbieri,
Să tragi alt oblon de var
intre trup si ce-i afar'...

- Vezi?

Iesisi la un descantec;
Iarna ti-a muscat din pântec...
Ai pornit spre lunci si crâng,
Dar pornisi cu cornul stâng,
Melc natâng,
Melc natâng!"

Iar când vrui să-l mai alint
Intinsei o mâna-amara
De plans mult....
si, dârdâind,
Doua coarne de argint
Rasucit, se fărâmară.
Ca e ciunt, nu m-am uitat...
Ci, în punga lui cu bale,
Cu-insutite griji, pe cale
L-am purtat
Leganat:

Punga mica de matasa...
Iar acasa
L-am pus bine
Sus, în pod
(Tot langa mine),
Ca să-i cânt din când în când
Fie tare
Fie-n gând:
"Melc, melc,
Cotobelc,
Ploua soare
Prin fâneturi si razoare,
Lujerii te-asteapta-în crâng

Dar n-ai corn
Nici drept,
Nici stâng;
Sunt în sân la mosul Iene
Din poiene:
Cornul drept,
Cornul stâng...

- Iarna coarnele se frâng,
Melc natâng,
Melc natâng!"